

Dosarul nr. 2ra-1250/23
2-21186370-01-2ra-13042023

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central – E. Ciubotaru
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Panov, V. Mihaila, A. Braga

ÎNCHEIERE

29 mai 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența
Președinte, judecător
Judecători

Stela Procopciuc
Oxana Parfeni
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Anton Vascan, reprezentat de avocații Marin Sardari și Daniel Șontea, în interesele lui Anton Vascan,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Anton Vascan împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”, cu privire la anularea ordinului privind eliberarea din funcție, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 29 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de către avocatul Daniel Șontea, în interesele lui Anton Vascan, s-a casat parțial hotărârea din 11 iunie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central și în partea casată s-a pronunțat o nouă hotărâre,

a c o n s t a t a t:

La 09 septembrie 2020, Anton Vascan a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Întreprindere pentru Silvicultură Orhei”, prin care a solicitat anularea ordinului privind eliberarea din funcție, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul Anton Vascan a invocat că în temeiul ordinului nr. 533 din 22 octombrie 2015, a fost angajat la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” în calitate de pădurar al cantonului nr. 12, Ocolul Silvic Vatici.

Prin ordinul nr. C-01/236 din 10 august 2020 a fost concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. p) din Codul muncii.

Reclamantul a invocat că drept temei de emiteră a ordinului de eliberare a servit faptul că la 10 februarie 2020 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la absența sa de la canton în perioada 07 februarie 2020 – 08 februarie 2020 și 10 februarie 2020.

La fel, a specificat că la 10 februarie 2020 a fost organizată predarea-primirea cantonului, în cadrul căreia a fost depistată tăierea ilicită a 59 de copaci în volum de

9,77 m³ , cu valoare estimativă de 6 274,60 lei, iar prejudiciul cauzat mediului a fost estimat la suma de 7 257,60 lei.

Astfel, potrivit procesului-verbal nr. 1 al ședinței comisiei disciplinare din 14 februarie 2020, a fost constatată abaterea disciplinară – neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu de pază a fondului forestier – depistarea arborilor tăiați ilicit.

De asemenea, a reiterat că la 06 februarie 2020 a fost reținut de către organul de urmărire penală Orhei într-o cauză penală, fapt despre care a informat conducerea ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”.

După eliberarea din arest și arest la domiciliu, la 03 aprilie 2020 i-a fost adus la cunoștință ordinul nr. C-01/56-3 din 12 februarie 2020, prin care s-a dispus suspendarea contractului individual de muncă în temeiul art. 76 lit. j) din Codul muncii.

A menționat că la 03 aprilie 2020, i s-a comunicat că pe perioada suspendării sale, sectorul de pădure de care era responsabil, a fost transmis în gestiunea lui Vasile Soltan. De asemenea, a aflat că au fost efectuate verificări, în urma cărora s-au depistat defrișări de arbori, însă actul inspecției nu i s-a adus la cunoștință, iar la 19 iunie 2020 a depus explicații în formă scrisă, prin care a informat despre posibilele defrișări ce au avut loc pe perioada deținerii sale în arest preventiv, ce corespunde cu perioada de suspendare a sa din funcție.

Astfel, tăierea ilicită a 59 cioate depistate nu îi poate fi imputată reclamantului ca abatere disciplinară, ori tăierea arborilor a avut loc în perioada când a fost suspendat din funcție.

Din ordinul de concediere se reține că potrivit procesului-verbal nr. 1 al ședinței Comisiei disciplinare la 14 februarie 2020 s-a constat abaterea disciplinară – neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu de pază a fondului forestier, depistarea a 59 cioate a arborilor tăiați ilicit, conform actului de predare-primire a contonului nr. 12.

În opinia sa, ordinul de concediere din 10 august 2020, a fost emis peste aproximativ șase luni de la data constatării abaterii disciplinare, adică cu depășirea termenului prevăzut la art. 209 alin. (1) din Codul muncii.

Din ordinul de concediere se invocă încălcarea gravă prevăzută în art. 211¹ alin. (1) lit. h) din Codul muncii, și anume, cauzarea unui prejudiciu material, mărimea căruia depășește cinci salarii medii lunare pe economie prognozate.

Conform Hotărârii Guvernului nr. 678 din 27 decembrie 2019, cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2020 constituia suma de 7 953 lei. Respectiv, cuantumul a cinci salarii medii lunare pe economie echivalează cu suma de 39 765 lei.

Din analiza ordinului de concediere se deduce că potrivit procesului-verbal nr. 1 al ședinței Comisiei disciplinare, la 14 februarie 2020, a fost constatată abaterea disciplinară, și anume, neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu de pază a fondului forestier, conform actului de predare-primire a contonului nr. 12, sau depistat 59 cioate a arborilor tăiați ilicit în volum de 9,77 m³ , cu valoarea estimată de 6 274,60 lei.

În rezultatul tăierii ilicite a arborilor, s-a cauzat mediului un prejudiciu în sumă de 7 257,60 lei.

Astfel, prejudiciul cauzat care a fost constatat de comisia disciplinară nu depășește cuantumul a cinci salarii medii lunare pe economie, prognozat pentru anul

2020, pentru a fi calificată abatere disciplinară în baza art. 86 alin. (1) lit. p) din Codul muncii în coroborare cu art. 211¹ alin. (1) lit. h) din Codul muncii.

Reclamantul Anton Vascan a solicitat anularea ordinului ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” nr. C-01/236 din 10 august 2020, restabilirea în funcția de pădurar al cantonului nr. 12, Ocolul Silvic Vatici, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la locul de muncă, încasarea sumei de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 11 iunie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Anton Vascan împotriva ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”, cu privire la anularea ordinului privind eliberarea din funcție, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la Anton Vascan în beneficiul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” parțial cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 4000 lei.

În rest, pretenția cu privire la încasarea de la reclamant în contul pârsei a excedentului cheltuielilor de asistență juridică, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către avocatul Daniel Șontea, în interesele lui Anton Vascan și s-a menținut hotărârea din 11 iunie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Prin decizia din 01 februarie 2023 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de către Anton Vascan, s-a casat decizia din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Anton Vascan împotriva ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”, cu privire la anularea ordinului privind eliberarea din funcție, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Rejudecând cauza, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 29 martie 2023 a admis apelul declarat de către avocatul Daniel Șontea, în interesele lui Anton Vascan.

A casat parțial hotărârea din 11 iunie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Anton Vascan împotriva ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”, cu privire la anularea ordinului privind eliberarea din funcție, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, în partea compensării cheltuielilor de judecare a cauzei.

S-a respins ca fiind neîntemeiată solicitarea ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

În rest, hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 11 iunie 2021 s-a menținut.

În consolidarea soluțiilor, prima instanță și instanța de apel au reținut că, Anton Vascan a fost angajat în calitate de pădurar, contonul nr. 12, ocolul silvic

Vatici, pe o perioadă nedeterminată, prin contractul individual de muncă nr. 533 din 22 octombrie 2015.

Procesul-verbal din 10 februarie 2020, atestă că la 07, 08 și 10 februarie 2020 Anton Vatici nu s-a prezentat la serviciu la contonul nr. 12, ocolul silvic Vatici.

Prin dispoziția din 10 februarie 2020, ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” a format comisia de predare-primire a contonului nr. 12, prin care urma a fi transmis contonul nr. 12, incluziv producția forestieră (parcelele nr. 37, 38, 39, 49, 50, 51 și 52) pădurarului Vasile Soltan.

De asemenea, instanțele ierarhic inferioare au menționat că în temeiul ordinului nr. C-01/56-3 ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” a suspendat contractul individual de muncă încheiat cu Anton Vascan. Totodată, prin ordinul nr. 16/I/-p din 12 februarie 2020 cu privire la efectuarea anchetei de serviciu, s-a constituit o comisie disciplinară, cu scopul de a constata cauza pazei nesatisfăcătoare a fondului forestier încredințat lui Anton Vascan și a aprecia dacă fapta imputată constituie o abatere disciplinară.

Potrivit actului de predare a contonului din 12 februarie 2020, s-a depistat 59 cioate a arborilor tăiați ilicit în volum de 9,77³, prejudiciu cauzat constituind în mărime de 13 532,20 lei.

Având în vedere că Anton Vascan se afla în arest preventiv, prin ordinul nr. C-01/69-1 din 17 februarie 2020, s-a suspendat curgerea termenului de prescripție de aplicare a sancțiunii disciplinare salariatului.

La 27 aprilie 2020, ÎS „Întreprindere pentru Silvicultură Orhei” a recepționat de la Inspectoratul pentru Protecția Mediului materialele privind respectarea legislației de mediu în perioada 06-07 februarie 2020, în fondul forestier, cantonul silvic de pază nr. 12 a ocolului silvic Vatici, prin care s-a constatat că în parcelele 38 și 50 au fost depistate 49 cioate ale arborilor tăiați ilicit din speciile de ulm, stejar, frasin, carpen, cireș și paltin, cu diametrele cioatelor cuprinse între 12-76 cm, indicați în fișele de inventariere nr. 1 din 06 februarie 2020 și 07 februarie 2020, fiind cauzat un prejudiciu în mărime totală de 36 814,12 lei.

Conform procesului-verbal nr. 2 al Comisiei disciplinare din 22 iunie 2020, s-a constatat că în total, în contonul nr. 12, ocolul silvic Vatici, care era în gestiunea lui Anton Vascan s-au depistat 108 (59+49) cioate ale arborilor tăiați ilicit, iar în total prejudiciul cauzat constituie 50 346,32 lei, comisia disciplinară în unanimitate a constatat neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu de pază a fondului forestier și prejudicierea fondului forestier de către angajatul Anton Vascan, ceea ce constituie abatere disciplinară și a propus angajatorului aplicarea sancțiunii disciplinare salariatului Anton Vascan, concediere, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. p) din Codul muncii, încălcarea gravă, chiar și o singură dată a obligațiilor de muncă, și anume, cauzarea unui prejudiciu material mărimea căruia depășește cinci salarii medii lunare pe economie prognozate pentru anul 2020.

Instanța de apel a reținut că nu este întemeiat argumentul lui Anton Vascan că ordinul de concediere a fost emis peste aproximativ șase luni de la data constatării abaterii disciplinare, ori materialele cauzei atestă că ancheta de serviciu a fost pornită la 12 februarie 2020, iar începând cu 14 februarie 2020, a fost suspendată până la reluarea activității de muncă de către Anton Vascan. În perioada 30 martie 2020-12 iunie 2020, Anton Vascan s-a aflat în concediu medical, respectiv, ancheta de

serviciu nu s-a desfășurat, iar activitatea a fost reluată de salariat la 13 iunie 2020 până la 22 iunie 2020. În perioada 22 iunie 2020-06 august 2020, Anton Vascan s-a aflat în concediu medical, iar la 07 august 2020 și-a reluat activitatea, ca ulterior la 10 august 2020 să fie concediat.

Sanctiunea disciplinară nu a fost aplicată după expirarea a șase luni din ziua comiterii abaterii disciplinare, ci în termenul legal, deoarece în termenul indicat nu se include durata desfășurării procedurii penale și aflării în concediu medical a lui Anton Vascan.

Cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică de la Anton Vascan în beneficiul ÎS „Întreprindere pentru Silvicultură Orhei”, instanța de apel a reținut că în conformitate cu art. 353 din Codul muncii salariații sunt scutiți de la plata cheltuielilor de judecată. Astfel, instanța de fond eronat a concluzionat asupra admiterii încasării de la Anton Vascan în beneficiul ÎS „Întreprindere pentru Silvicultură Orhei” a cheltuielilor pentru asistență juridică.

La data de 03 august 2023, Anton Vascan și avocatul Marin Sardari, au declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 29 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 11 iunie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel sau în prima instanță în alt complet de judecată. (f.d. 85-97, vol. II)

În motivarea recursului recurentii au invocat că instanța de apel nu a constatat și nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

Consideră că instanța de apel, fără a verifica probele și motivele invocate în acțiune și cerere de apel, pripit a ajuns la concluzia de a respinge acțiunea lui Anton Vascan.

Totodată, a invocat că instanța de apel nu s-a conformat dispozițiilor deciziei instanței de recurs din 01 februarie 2023.

La 14 august 2023, avocatul Daniel Șontea, în interesele lui Anton Vascan, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 29 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului reprezentantul recurentului a menționat că soluțiile instanțelor ierarhic inferioare sunt în contradicție cu materialele administrate. Instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, temeuri valabile în prezenta speță.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 29 martie 2023 și expediată prin intermediul poștei electronice avocatului Marin Sardari la 13 iunie 2023, prin poșta terestră lui Anton Vascan la 16 iunie 2023, iar cererile de recurs au fost depuse de către Anton Vascan și avocații Marin Sardari și Daniel Șontea, în interesele lui Anton Vascan, la data de 03 august 2023 și 14 august 2023. Astfel, recursul este declarat în termen.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a învedera că, prin Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie

2023, în vigoare din 18 august 2023, cu excepția art. IV, V pct. 1-9 și 11-16 și art. VII – 01 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 318-321 art. 570 din 18 august 2023, au fost introduse modificări în Codul de procedură civilă, inclusiv la capitolul XXXVIII – Recursul, secțiunea a 2-a, recursul împotriva actelor de dispoziție ale curților de apel.

Conform art. XI alin. (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. În această consecvență, se deduce că admisibilitatea recursurilor declarate de către Anton Vascan, reprezentat de avocații Marin Sardari și Daniel Șontea, în interesele lui Anton Vascan, împotriva deciziei din 29 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, va fi examinată în baza temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă în vigoare până la 01 septembrie 2023.

Examinând admisibilitatea recursurilor, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la art. 440 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că cererile de recurs depuse de către Anton Vascan, reprezentat de avocații Marin Sardari și Daniel Șontea, în interesele lui Anton Vascan, sunt inadmisibile, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Verificând motivele de casare, invocate în recursuri, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, verificând din oficiu, existența circumstanțelor expuse în art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, și anume, dacă au fost săvârșite alte încălcări decât cele indicate ce ar constitui temei de declarare a recursului în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau dacă instanța de apel a apreciat probele

arbitrar, sau dacă ar exista erori comise ce ar duce la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, nu a depistat.

În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursurile conțin obiecții de fapt și de drept, similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către instanța de apel, fiind apreciate corespunzător.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii, prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1997, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursurile declarate de Anton Vascan, reprezentat de avocații Marin Sardari și Daniel Șontea, în interesele lui Anton Vascan.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către Anton Vascan, reprezentat de avocații Marin Sardari și Daniel Șontea, în interesele lui Anton Vascan, împotriva deciziei din 29 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Stela Procopciuc

judecători

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc